

плака Яни и отчаяно отпусна веслата. — Толкова мжки, толкова трудъ и толкова прекрасни нѣща отидоха завинаги! Безъ Слънчевата книга какво сме сега ние? Да се връщаме!

Единъ следъ другъ всички моряци и момчета и възрастни започнаха да се връщатъ назадъ. Само Жари стоеше съ лодката си срѣдъ морето и не мърдаше, впилъ погледъ въ далечината натамъ, дето изчезна неговата любима скъпа Слънчева книга, тая която можеше да донесе щастие за цѣлата негова родина.

Кой бѣше тоя човѣкъ, който така жестоко ко-